

UNA ESTONA AMB ELS INFANTS

N.º 57 - 8 Març 1936

COM VIUEN LES BÈSTIES

Cangurs
ON moltes les menes de cangurs que hi ha actualment, exclusives totes del continent australià, Nova Guinea i illes del voltant. Per llurs mides podrien formar una renglera escalonada des de les espècies que cal considerar gegants, amb una alçada aproximada a la de l'home, fins a les més insignificants, de la grandària d'un llebre.

Si contemplem un ramat mandrós de cangurs, ajacats parant el sol, us farà sospitar les seves facultats esportives, la lluita cos a cos i molt especialment la bona, per a la qual senten els cangurs una veritable passió. Possiblement que hauríem pogut comprovar-ho amb els ramats de cangurs rojos del Jardí Zoològic de Barcelona, perquè els combats de boxa es repeteixen quasi diàriament.

El cangur gris i el cangur gris són animals, també, cangurs gegants, a més d'una considerable alçada, que assolix més de noranta centímetres, i quan es redreçen i s'apuntalen amb aquella robustesa que els val per una pota més, resulten ésser tan alts com un home.

En aquesta actitud inicien sempre els combats, i passen ben aviat a un atac al pit i al coll. S'abraonen i s'estrengen el coll tan aferrissadament que molt d'hora la brega s'interromp per la impossibilitat de desfer-se mútuament, i és precisament aleshores quan el cangur queda més gresca davant el considerat públic que acut a contemplar la gesta. No cal dir-se massa del seu posat mandrós, perquè quan menys és despectiu, es pot venir un atac fulminant i brutal, en un mal pas, entre l'estupidesa i la força muscular enorme d'un cangur.

LA CASA EL VAIXELL

CONCURS DE TREBALLS MANUAIS

LA PUBLICITAT obre un concurs de treballs manuals entre les infantes de les escoles de Catalunya, sota les bases i els temes següents:

- BASES**
- 1) Podran prendre part en el concurs tots els infants que no excedeixin de tretze anys.
 - 2) Per tal d'establir una més justa competició, hi haurà tres temes. Un serà per als infants que no tinguin més de vuit anys; un altre per als que tinguin de vuit a deu anys; i un darrer per als que tinguin de deu a tretze anys.
 - 3) Els materials emprats en els treballs hauran d'ésser de fàcil adquisició i manipulació: paper, fusta, cartolina, fang, filferro, suro, canyes. També es podran emprar desferres: rodets, capes, pots, etc.
 - 4) Per a la construcció dels treballs hauran d'utilitzar-se les eines més senzilles: tisores, ganivets, martell, tenalles, llumeta.
 - 5) Cada concursant solament podrà presentar tres treballs, dos dels quals hauran d'ésser el que assenyalen el tema i un tercer que podrà ésser lliurement el concursant. Caldrà, però, que atengui les condicions assenyalades quant a material i a les eines utilitzades.
 - 6) Cada grup tindrà diversos premis. Hi haurà a més un premi especial al qual podran optar tots els concursants.
 - 7) Els treballs no podran excedir de 30 centímetres de longitud. Les altres mides hauran d'ésser relacionades amb aquesta. Tots els treballs hauran d'ésser completament originals.
 - 8) Cada treball portarà una tarja amb el nom de l'infant, anys i domicili.
 - 9) Els treballs seran admesos fins al dia 15 d'abril d'enguany.
 - 10) El dia 22 del mateix mes el Jurat donarà el fall i el dia 23, en el local que oportunament s'indica, es farà el repartiment de premis.
 - 11) El fall del Jurat serà inapel·lable. El Jurat podrà sotmetre a proves els concursants que hagin resultat guanyadors dels premis.
 - 12) Els treballs seran exposats en un local que també s'indica.

TEMES

Els TEMES seran:

Per als INFANTS QUE NO EXCEDEIXIN DE VUIT ANYS: Tema lliure. Materials: suro, paper, cartolina, fang, etc. Els treballs podran ésser retrats, joguines, plegats, etc.

Per als INFANTS DE VUIT A DEU ANYS: Tema: LA CASA considerada sota l'aspecte geogràfic i històric. Podran presentar-se treballs reproduint les cases de diferents indrets de la terra i dels diferents moments de la història de l'home. També podran presentar-se reproduccions completes d'interiors.

Per als INFANTS DE DEU A TRETZE ANYS: Tema: ELS VAIXELLS considerats sota els aspectes geogràfic, històric i científic. Els treballs podran ésser reproduccions de vaixells típics de diferents indrets del món, de vaixells històrics i també dels que assenyalen un procés científic; vaixells de vela, vaixells de vapor primitius, amb pales o rodes. Els infants d'aquest grup podran acompanyar al seu treball una petita memòria explicativa, amb dibuixos i fotografies, llibres que han consultat, etc.

Llegiu, en les nostres pàgines successives dedicades als infants, la llista dels premis d'aquest segon Gran Concurs de LA PUBLICITAT.

LES COSES DE L'AIRE

per M. FOYÉ

No fa pas moltes setmanes que us comunicava alguns detalls del magnífic viatge africà del nostre pilot, prou conegut de tots vosaltres, Josep Maria Carreres. Llavors, aleshores, vam publicar un croquis amb l'itinerari; podíeu seguir amb grans gambades el trajecte d'aquell vol que, partint de les vores de la costa occidental mediterrània, travessava el Sahara i les grans bosqueries africanes, i no s'aturava fins, en ple Golf de Guinea, a Bata, a les costes de l'Atlàntic Sud. Un viatge de prop de sis mil quilòmetres efectuat per un pilot barceloní, acompanyat de passatgers catalans i un simpàtic gosset, damunt d'un avió amb el motor construït a la nostra ciutat, no és cosa gens corrent, i mereixia que el comentéssim amb extensió.

Ara Carreres ja es troba altra vegada de retorn a Barcelona. Va arribar dimarts, a dos quarts de cinc de la tarda, i com és lògic en un aviador com ell, efectua el viatge de tornada també en avió. Però no exactament pel mateix camí de l'anada, sinó que a la sortida de Bata es dirigeix cap a l'Est en direcció a Fort-Lamy, a la riba del llac Tèbad, a la regió clàssica de les grans caceres. Carreres us explicarà com des del seu avió, en el qual portava el fidel mecànic Llorenç, i de passatger el senyor Navarro, veié per damunt de les planícies d'herba seca els ramats de reiers i d'antílops de les més diverses espècies, com fugien esporuguits i afofats davant el gran ocell mecànic amb motor brulador. Les pobres bèsties es devien imaginar que una nova mena d'au monstruosa i terrible es precipitava da-

ment d'elles per a exterminar-les, bo i llançant un crit de caça rondinaire i sense fi, i per escapar-se'n engegaven llurs potes fines i agils en el galop més desesperat.

De Fort-Lamy els nostres aviadors es dirigiren altra vegada cap a occident en direcció a Zimé, i llur pas produí una viva inquietud davant les ramades d'animals que fugien sota l'avió. De Zimé Carreres passà a Gao, a les vores del Niger, el gran riu sudanès. Allà s'acomiadaren de l'Àfrica selvàtica habitada pels negres. L'avió posà la proa en direcció al gran desert, on no trigaren a endinsar-se. Primer arribaren al Bido número 5, en ple Sahara, on pogueren refer la provisió de carburant, i d'allà,

per damunt de l'oceà de sorra, passaren a Reggan, on els francesos tenen establerta una petita posició militar avançada i un hotellet per a servei dels rars viatgers que s'aventuren per la ruta del desert. De Reggan passaren a Colom-Béchar, i després de travessar els alts colls de la carena de l'Atlas es trobaren damunt la fèrtil plana conreuada d'Algèria, per arribar finalment a Oran, a les costes de la Mediterrània. D'Oran a Barcelona el viatge fou fec-

JEROGLIFIC

per Narcís Masferrer

Endervineu, avul, a través d'aquest dibuix, el títol d'una comèdia d'Avell Artís.

Solució al de la setmana passada, el gravat del qual va sortir capgrat: "L'anell i la fàbrica".

Com que els endevinaires són gal·lards els mateixos de la setmana passada, no publicarem la llista.

tuat en un sol vol, primer damunt de la mar, i després des d'Alacant, seguint la costa, fins a la nostra ciutat. Des de Bata a Barcelona el viatge oferi en certs moments moltes dificultats a causa de les dolentes condicions de l'atmosfera, però l'habilitat i els coneixements de navegació del nostre pilot superaren totes les dificultats, i el viatge s'acabà sense el més petit incident. Carreres, no solament ha realitzat d'una manera feliç l'expedició a la Guinea en allò que es refereix als viatges d'anada i tornada, sinó que, a part de cinc vols efectuats de Bata a l'illa de Santa Isabel de Fernando Pó, va realitzar a la ratlla de cinquanta hores de vol per damunt de les distintes regions de la Guinea espanyola en el curs de distints vols fotogràfics i d'exploració, i sempre amb total seguretat i èxit.

LA GUARDIOLA

per Mercè Rodoreda

Va pensar d'anar-se'n a la muntanya, talment com un pelegrí sense petxines. Creia que allà seria feliç: ben arrupida en qualsevol marge on hi haguessin fonolls i quatre caragols blancs.

Pujava la muntanya esbufegant, car era costurada.

—Senyora guardiola— la salutà el romani—on aneu tan enderiada?

Ella va respondre (i la boca semblava un forn):

—A viure en pau.

—Amiga meua, aneu errada si creieu que la pau fa ja felicitat... en aquell moment els cèntims dringaven — Aneu ben proveïda, tanmateix. ¿Què penseu comprar amb tanta moneda?

—Quin preguntaire! — va remugar.

La fargola, que escampava bella flaire per tot el seu redol.

—No em parieu de diners.

—Com us plagui. Si cap dia penseu visitar-me, ja ho sabreu, podeu disposar de mi. Estic a les vostres ordres.

La guardiola va continuar camí. Camina que camina davall la muntanya i es va ficar dins d'un hort. La terra era humida i en aquell moment les cols cantaven "La cançó de l'olla que bull", on hom deia que cal créixer amb tendrós i alània per tal que els bròquils no facin la competència i envaeixin el mercat. Els raves s'enrojolaven en veure que les cols es feien la propaganda, perquè eren bons xicots i vergonyosos de mena. Una carxofera es va tornar més grisa i mirà amb menyspreu la guardiola, que s'havia quedat arrambada sota d'una col gitana.

MOTS ENCREUATS

Problema número 54

VERTICALMENT

1. S'hi imprimen moltes coses.
2. Forma que revesteix l'acusat mascul plural i el datiu plural quan... — Consonant — Fer-lo, equivale a fer el desentès.
3. Les dones naturals d'una península mediterrània bel·losa per excel·lència.
4. Consonant — Idem — Cavall amb crins abundants.
5. Vocal — Mar — Toxí molt perillós.
6. Consonant — Guc — Diminutiu familiar.
7. Itàlica o llatí a bord — Vocal — Els vaixells se'n reñien.
8. Qualitat d'un gran extrem.
9. Sorria — Acció d'assenyalar lloc i hora per veure's dues o més persones.
10. Consonant — Reptil.

Horizontalement

1. Son precisos per anar a caçar.
2. Embarcació de turisme, especialment — En faren un canaueu.
3. El fill primogènit d'un tsar.
4. Vocal — Consonant — Nom d'una consonant — Plural d'una interjecció.
5. Posa-te'n, si se't tallen les mans.
6. Consonant — Nom de diferents accepcions — Consonant — Idem.
7. Relatiu a les muntres — Foso.
8. La medicina, quan estudia les malalties mentals.
9. El record que no s'ha millorat ni gu.
10. Exclamació — Ha menjat molt — Pronom possessiu femení.

Solució al problema número 53

B	E	N	E	I	T	E	R	I	A
R	E	S	S	O	C	I			
O	M	S		S	A	B	A	T	
B	O	T	E	R		E	C	O	
E	T	E	R	O	M	A	N		
I	G	A	U	S	P	A			
D	E	E	S	S	A	S	I		
O	S	S	O	S		S	O	N	S
R		E			U	N	T	A	
A	B	A	N	S		C	I	A	R

LA LIBELLULA GEGANT

En els sediments calcaris del Kan-sai, prop d'Elmo, han estat trobades les restes de l'insecte més gran del món. El descobrí el doctor Carpenter, del Museu d'Harvard. Consistí en un altre paper. Aparentment al principi tenia una envergadura de 150.000.000 d'anys — a l'Eduat Permiana — existí el més gran dels espèidimons d'ara. Es diu que aquest insecte va fer aparició abans que els ocells i els mamífers; el món, aleshores, era habitat per peixos, amfibis, rèptils i insectes.

En l'època que va viure la gran libellula, l'actual lli calcari del Kan-sai era ocupat per immensos i peril·losos pantans.

EL DETECTIU PETER - CAPITOL XIV - PINKI, CAPTURAT

Ja devíeu saber que la vila del Prat no és pas massa gran. Com que aquesta vegada el nostre Peter seguia de molt prop el rastre del baltzer d'En Pinki, no seria molt difícil capturar-lo. Peter va avisar els guardies que tanquessin les portes del poble, i en tombant per una cantonada, va veure com el lladre es ficava en un portal, al capdamunt del carrer per on passava. Peter hi va córrer, i el lladre en veure's perseguit, tirà escales amunt. El detectiu també, fins al terrat, on Pinki ja hi era. El lladre, dregat de les joies va saltar unes quantes teulades, i, sempre, Peter el seguia gairebé a tocar.

Finalment el va aconsegir en un recó, Es va treure la seva pistola — que, més que pistola, semblava un canó (tan grossa era), i la va encorar al fugitiu.

—Mans enlente! Ja et tinc! El Pinki es va veure ben perdut, tanmateix. El va obeir perquè l'arma de Peter era realment, tota una senyora arma. —Vin, go, passo! Si et gires, abaixes els braços o arrenques a córrer, disparo i et

buido el carregador damunt teu!" La va tenir bona cura, Pinki, de no desobeir el detectiu. En un tobre es va fer portar a Barcelona. Pinki, assegut al darrera, i ell al costat del xofer, girat de cara a dintre i apuntant l'arma al lladre, que no les tenia pas totes. Pel camí el va interrogar: —"Què has fet de les joies?" —"No n'has de fer res!"

Peter no. Però n'ho diràs, en bona refè. O sí, no sortiràs mai més de l'ombra". La veritat és que el lladre va veure que, en efecte, ho havia de con-

fessar. I va dir: —"Són a la disposició del correr de Tanarit. A l'entrada, darrera la porta, hi ha els comptadors de l'electricitat. Són damunt un prestatge que fa la caixa dels comptadors". Peter va deixar els lladres a mans de la policia, va córrer, seguidament, al lloc indicat per ell. No l'havia enganyat pas. Hi havia totes les joies, unes al costat de les altres. Les va embolicar curosament, i es va presentar a col joier del qual us parlàvem en començar aquesta història. Peter va quedar com un heroi. ¡Quines en-

caixades i quantes felicitacions no va rebre! Cal dir que el joier va recompensar-lo esplèndidament. Peter gairebé no tocava de peus a terra. En casa de dies, només, havia rebut en una tasca ben plena de contratemps. Ara reposaria unes quantes setmanes. Va fer les mateixes, i va marxar.

La setmana que ve us explicarem el lloc acollit pel nostre amic Peter i les noves aventures de les quals va ésser principal protagonista.

(Seguirà)

PETITA CORRESPONDENCIA

Josep "Tot Sol". — De vegades, les solucions es perden. Compruebad que això passi perquè a la redacció m'arriben, cada setmana, a centenars. Si totes fossin realment "solucions", la tasca seria molt planera. Però de tota la muntanya que hom em trameta, n'hi ha només, dots o calaixos d'exactes, generalment. No és estrany que al pobre redactor que fa la selecció n'hi passi alguna per alt. Segur que el cap ja li rodol respecte d'altre, llegit el que diem a B. Aubert.

Berta Aubert i Barba (Olet). — El nostre amic l'antipista encara de posar, "no pas ara" va compondre "no pas ara". Són, gairebé, les mateixes lletres i, per tant, es pot perdonar l'equívoc.

Modest Triest. — Les feves solucions — que per altra banda són magnífiques — arriben molt retardades. Per què no procureu fer-les a les nostres mans per tot el dijous, com a més tard? Tots autríem millor.

M. M. (Sant Feliu de Guixola). — Agraiu, com sempre!

COLISEUM

DEMA, ESTRENA
PARAMOUNT
PRESENTA A

Un tema vibrant,
divertit, mesurat
ple de color
i humanitat

Director:
STEPHEN ROBERTS

LES ESTRENES

Tívoli: "TEMPS MODERNS" (Artistes Associats)

Film mut amb acompanyament musical i efectes sonors i rètols en castellà.—Títol original: "Modern Times".—Producció de la Charles Chaplin Film Corporation 1934-35.—Argument, direcció, composicions musicals i muntatge: Charles Chaplin.—Ajudants de direcció: Carter de Haven i Henry Bergman.—Fotografia: R. Thörel i J. Morgan.—Decorats: Charles D. Hale.—Direcció musical: A. Newman.—Gerent de la producció: A. Reeves.—Ajudant general de la producció: J. Wilson.—Servei de propaganda: Catherine Hunter.—Intèrprets: Charles Chaplin, Paulette Goddard, H. Bergman, Ch. Conklin, S. Stanford, H. Mann, L. Natheux, A. García.

"Temps moderns" podria perfectament portar aquell títol que el pintor Uggel posava als seus quadres: "Lo de sempre". Si "Lo de sempre", però amb un aire nou, jove i primaverat, fresc i espontani, rialler i improvisat, sincer i natural, rialler com una invenció del moment... Què és "Lo de sempre"? És la manera genial de tractar l'humor i l'e-

UNA OVACIO DELIRANT
MEREIX EN CADA SESSIÓ
EL FILM

Visca Catalunya!

Un document viscut de la nostra història, amb el lliurament de l'Estatut (25 de setembre 1932 a 17 de març 1938) i l'arribada del nostre honorable President Lluís Companys i Illustres Consellers.

- PODEU ADMIRAR-LO
ALS SALONS SEGÜENTS:
- CINEMA ARNAU
Francesc Layret, 60
 - CINEMA FLORIDA
Sant Pau, 64
 - CINEMA TRIANON
València, 379
 - CINEMA DELICIES
Travassera, 200
 - CINEMA SPLENDID
Consell de Cent, 217
 - CINEMA BOHEME
Crua Coheria, 44

Vistes interiors del Cadei. Discurs del nostre primer President honorari Francesc Macià, amb motiu del lliurament de l'Estatut, i resposta de l'honorable President del Consell de Ministres senyor Manuel Azaña.

Es un reportatge complet

UN FILM DE

Exclusives NELSON

PROGRAMES DEL COLISEUM
Frances Drake i George Raft en una escena del film Paramount "Suenen el clarín"

n una peça perturbadora de l'engranatge. Provoca veritables catàstrofes a tot arreu on actua: a la fàbrica en la qual treballa; a la presó on va a parar constantment, al carrer on la manifestació comunista és apallissada per culpa seva, al cabaret on fa de cambrejador. Acomiadat de tot arreu, fracassat, es passa tot el film cercant feina i entrant i sortint de la presó. Fins que amb la seva estimada, una noietta pobre i dissortada com ell, marxaran carretera enllà, amb l'esperança als cors i la lleugeresa als peus. Poques vegades hem vist al cinema un final tan ple de desolació, d'emoció i de grandesa com aquest.

La primera meitat del film té un bri arravatador. Una vida, una animació, una vivacitat extraordinàries. Es enlluernadora com uns focs artificials. Fa rebotar de riure. Després decau una mica per a tornar a agafar l'embarcació del començament. La sorpresa i els contrastos hilarants abunden en tota la pel·lícula. Els "gags" se succeïxen en un ritme veloc. Els motius còmics són tan nombrosos que en fan un dels films més divertits que hem vist. Els trucs més afortunats de la considerable obra chapliniana han estat reeditats amb matissos nous. I entre els inèdits n'hi ha un —el de la prova de l'aparell que serveix automàticament el dinar— que és de primer ordre i té una gràcia formidable.

"Temps moderns" és molt poc parlat. Només quatre frases al començament i la cançó, dignem-ne cançó, de Charlot al final. Sorolls i un fons musical accentuen notablement la intensitat de les escenes. El film ha estat realitzat amb una tècnica de vint anys enrera. Compost d'episodis solts, és deslligat, no ho homogeneït. Però això és quantitat negligible en les pel·lícules de Chaplin. El que compta és la qualitat del seu art d'autor i d'interpret. En "Temps moderns" és l'actor, el gran actor, l'actor extraordinari de sempre. El seu joc és una obra mestra d'observació i de finor. En el seu rostre s'inscriuen els mil matissos de l'emoció. És únic com a actor d'expressió. I té una minúcia d'una precisió lineal i psicològica fantàstica. Cal veure'l, acabada la feina.

TIVOLI

Formidable èxit de

CHARLIE CHAPLIN
(CHARLOT)
TEMPS MODERNS

L'ÚLTIMA OBRA MESTRA
DEL GENI DEL CINEMA

convertit en ninot mecànic, i maldant per a treure's de damunt el gest de collar els cargois de la cadena. Cal veure'l, al cabaret, ballant amb moviments d'una precisió i d'una subtilitat definitives, i cantant una cançó composta de mots inintelligibles... És indescriptible!

No volem acabar sense denunciar dues lamentables anomalies del programa del Tívoli. A les primeres escenes de "Temps moderns" el director de la fàbrica dona ordres i escolta un disc parlat. Poca cosa. Quatre mots. Doncs bé: aquests quatre mots han estat doblats en espanyol. Abans, ja ens havien obligat a suportar la tortura d'un Walt Disney també doblat. A veure si es convencen d'una vegada que les veus abominables, es-

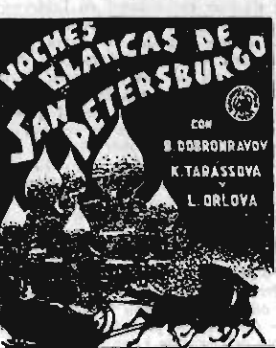
Ací, com sempre, Charlot és l'eterna vagabund i l'etern inadaptat, l'individualista, l'home senzill i innocent, primari i ingenu, enamorat de la vida contemplativa i enristit per la nostàlgia de la pau i la tranquil·litat del camp. Ací, aquest home d'una altra època és llançat violentament al bell mig del maquinisme, del dinamisme, de la mecanització, de l'afegament dels temps moderns. I naturalment es converteix continuament

Principal alace

DEMA, DILLUNS

El programa més complet i atractiu de Barcelona

Estrena de dos grans films
La delícia producció nacional

segons l'obra de Tórrado i Navarro

Un film rus vigorós i avoador, basat en una obra de Dostóvski i

GRANDIOS FI DE FESTA

Actualitzat personal de l'última dansarina espanyola

CARMEN SALAZAR
que alternarà el seu art exquisit amb la incomparable orquestra

LOS GITANOS
amb els seus famosos "El Gitanero", pianista, i l'as del saxofon "Muriello", autor de la popular cançó "Trianita"

tridents i sense matissos, dels dobladors espanyols són l'antitesi més perfecta dels films de Charlot i de Walt Disney. La fúria dolorosa portada a aquests extrems mereix qualificatius molt durs.

M. M. M.

AVUI

MARYLAND

Darreres projeccions de

BELLA ADELINA

DIMARTS NIT: ESTRENA

EL ASADO DE LOS DIOS
DISCOS DE LA VIDA DE MOZART

HAID HOPPER
LODGER HAGGARD

EN COLABORACIÓ amb EL INSTITUT MOZART DE SALZBURG

ORQUESTRA FILARMÒNICA DE LONDRES

MARYLAND

PROGRAMES DE L'ASTORIA

"La fira de la vanitat" o la victòria del color en cinema

L'espectador actual del cinema, en més de quatre ocasions s'ha plantejat les següents qüestions:
¿Què fa el cinema durant trenta anys vivint endormiscat sota el seu color gris, millor sota la seva manca de color? Què fa el cinema? ¿Què fan els realitzadors que menteixen una farsa sense donar el veritable aspecte de la humanitat?

El teatre és un art vell i viu encara avui latent a tots els escenaris. I el teatre ha tingut sempre color i relleu perquè era la vida mateixa, per bé que fos la mentida de la farsa. Però el cinema no; el cinema, tot i ésser una farsa, ha mentit sempre en l'acció i en l'aspecte, perquè és gris.

Imaginem-nos el que pot ésser aquesta realització que, encara que fos una obra gris, tindria els màxims valors d'interès pel fet d'estar dirigida per Rouben Mamoulian, l'animador de les grans estrelles del lleng. El director rus que ha aconseguit una cinta perfecta en el que fa referència a la part de moviment i acció, ha demostrat una vegada més les seves extraordinàries possibilitats amb aquesta obra.

I així, d'aquesta forma, "La fira de la vanitat", la cinta del color natural i dels efectes de relleu, arriba al cinema revolucionant d'una sola vegada tot el mercat gris que començava a agomitzar.

A part d'aquest punt, d'aquest aspecte de la cinematografia, aquest film posseeix els màxims valors d'interpretació. Els seus artistes arriben a la interpretació perfecta de llurs respectius personatges.

Miriam Hopkins arriba al punt màxim del seu historial, creant i humanitzant la silueta de Becky Sharp, una intrigant de l'època napoleònica que segueix sobre el lleng en color natural la mateixa trajectòria que ahir sobre la vida humana visqué la famosíssima Lady Hamilton, la bella aventurera del segle XVIII.

"La fira de la vanitat" és una ocasió per a Miriam Hopkins, la interessant estrella americana que, des dels pri-

mers plans de la cinta, realitza una tasca difícil: el caràcter de la noia que vol i desitja vèncer, el pas de la qual per la vida és únicament una successió d'avances i de legítims alfany, que obliga l'estrella a teixir un canemàs d'encerts. Miriam Hopkins se supera ella mateixa, i a més de la cinta no fos en color i efectes de relleu, seria una obra extraordinàriament interessant.

Ja ha arribat la realitat. Ja està aquí l'últim valor definitiu del cinema. I així com Al Johnson pogué apuntar-se que la primera veu que escoltà en el cinema fou la seva, la marca Ràdio Films i la bella Miriam Hopkins s'apunten, en anar al lleng per primera vegada amb tot el seu verisme, el veritable color natural i els efectes de relleu.

PROGRAMES DEL CATALUNYA

"Una mujer en peligro"

Dades sobre P. Alvarez Rubio
Pau Alvarez Rubio, el famós actor espanyol que tantes glòries aconseguí

El papers de foll, de vell, d'home misteriós, encaixen admirablement amb el seu temperament, i a poc a poc ens va acostumar-nos-hi, i és el més complet dins del seu gènere.

En la producció "Una mujer en peligro", Pau Alvarez Rubio és el Doctor Laine, home misteriós, especialitzat en espiritisme, que dona al film la nota més interessant de l'argument.

Pau Alvarez Rubio surt amb la seva tasca encertada en un dels primers llocs del repartiment d'aquesta cinta en la qual trobem actors a bastament coneguts, com són Enric del Campo i Albert Rómea, i estrelles de la categoria d'Antonieta Colomer i Mariana Larrañeta.

Alvarez Rubio en aquesta darrera interpretació cinematogràfica seva, es destaca molt per sobre de les anteriors que foren també admirables.

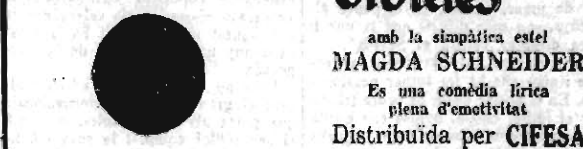
FANTASIO

Demà, dilluns, tarda
Solemnitat artística

Presentació de l'últim cantant
BENJAMINO GIGLI
en la seva primera producció
cinematogràfica

NO ME OLVIDES

Amb una selecció de fragments
escollits d'òperes cèlebres
RECORDEU PER A DEMA

Urquinaona: "FRASQUITA" (Universal)

Film parlat en alemany.—Adaptació de l'òpera del mateix títol
d'A. M. Willner i Heinz Reichert.—Adaptador: Dr. C. Claren.—
Producció: Reinhold Meissner.—Director: Carl Lamac.—Música:
Franz Lehar.—Intèrprets: Jarmila Novotna, Hans Heinz Bollmann, Heinz Rühmann.

En un doble programa es projecta primer "Una donzella en perill", film americà, basat en un procés. Circumstància que el fa excessivament dialogat i poc interessant per a desenvolupar una acció massa semblant a la que sovint hem vist en altres pel·lícules.

"Frasquita" és un film molt antic. És difícil fixar cap data. Però indiscutiblement es pot classificar entre les primeres produccions sonores fetes al Centre-Europa. Els artistes van mal maquillats. El so és irregular. La il·luminació d'escenes imperfecta. I altres coses per aquest estil.

No volem parlar més del film perquè fóra innoble. El que volem censurar és l'atreviment d'importar una

per al cinema hispà treballant als estudis de Hollywood, i del qual serveix un gran record per una intervenció admirable en "Dràcula", on realitzava el paper de foll, és avui al lleng espanyol una de les figures que no pot mancar en tota bona producció.

Home disciplinat, acostumat a l'art cinematogràfic i coneixedor dels procediments de filmació i treball dins del cinema, és una figura que es fa indispensable als directors.

Pau Alvarez Rubio és un xicot que podrà tenir uns trenta-cinc anys; però cal remarcar que en quasi tots els pa-

AVUI, DIUMENGE

4 grans funcions, 4

La meravella de les meravelles

La feria de la vanidad

La primera pel·lícula en colors naturals i efectes de relleu

EXIT INDESCRITIBLE!

Es un film Ràdio... Naturalment!

pers que se li assignen al lleng espanyol se'ns ha de presentar ocult en el maquillatge, sense deixar-nos veure la seva cara tal com és.

El papers de foll, de vell, d'home misteriós, encaixen admirablement amb el seu temperament, i a poc a poc ens va acostumar-nos-hi, i és el més complet dins del seu gènere.

En la producció "Una mujer en peligro", Pau Alvarez Rubio és el Doctor Laine, home misteriós, especialitzat en espiritisme, que dona al film la nota més interessant de l'argument.

Pau Alvarez Rubio surt amb la seva tasca encertada en un dels primers llocs del repartiment d'aquesta cinta en la qual trobem actors a bastament coneguts, com són Enric del Campo i Albert Rómea, i estrelles de la categoria d'Antonieta Colomer i Mariana Larrañeta.

Alvarez Rubio en aquesta darrera interpretació cinematogràfica seva, es destaca molt per sobre de les anteriors que foren també admirables.

PROGRAMES DEL CATALUNYA
Antonieta Colomer i Enric del Campo en una escena de la producció Atlàntic Films "Una mujer en peligro"

CAPITOL

Avui

Matinal a les 10'30

Preu únic: 1 pesseta

Tarda, sessió continuada

de 3'30 a 12'30

La millor pel·lícula de "gangsters"

que s'ha produït

En el mateix programa:

Una mujer de su casa

per Ann Dvorak i Georges Brenh

NOTICARI FOX - ARRIBADA

DEL GOVERN DE LA GENE-

RALITAT

PROPERA ESTRENA:

Escolteu cada dia l'emissió
realitzada des de la redacció
de LA PUBLICITAT

Radio Barcelona

MITJA HORA DE L'ESTUDIANT
per RADIO BARCELONA E. A. J. - 1
AVUI, DIUMENGE, a les 22 hores
intervenció de
POMPEU FABRA
(President del Patronat Universitari)
ENRIQUE GARCIA
(Secretari General de la Federació
Universitaria Internacional)

MIQUEL I. PUPIN

Aquesta primavera s'escau el primer aniversari del traspàs del professor Miquel Idvorsky Pupin, físic matemàtic que ha aconseguit un important paper en els progressos de l'enginyeria en els darrers anys del segle passat.

Fill de camperols serbis, va emigrar a Nova York a l'edat de disset anys, i allí va començar la seva vida reuñt per tot capital cinc centaus. Després d'improbes lluites, mantenint-se solament del seu treball manual, va aconseguir una beca a la Universitat de Columbia, l'any 1879, on va distingir-se i va guanyar diferents premis.

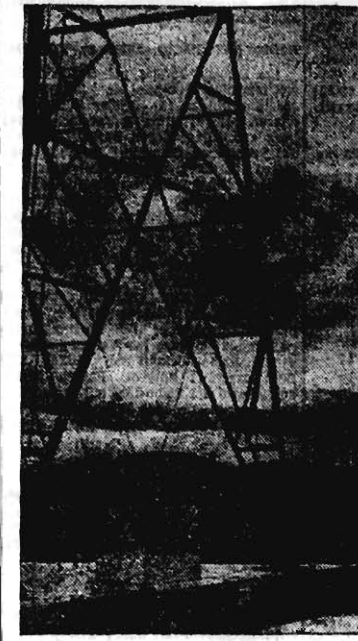
Pupin fou el primer concessionari del premi John Tyndall, a Columbia. Va escollir Cambridge per a completar la seva instrucció, atret per la perspectiva d'estudiar sota la direcció de Clerk Maxwell i aprendre d'ell la seva teoria electromagnètica.

Marion Crawford va proporcionar-li una carta de presentació per a Oscar Browning, que no pogué utilitzar per estar aquest darrer sojornant a l'estranger en vacances d'estiu. Pupin obtingué també una altra carta de presentació per a W. D. Niven, del "Trinity College", el qual va preguntar-li l'objecte del seu viatge a Cambridge. La va contestar que desitjava ajudar amb Clerk Maxwell, i quedà molt sorprès quan va saber que Maxwell havia mort feia quatre anys.

Abans d'instal·lar-se a Cambridge, Pupin anà al seu poble natal, Idor (Hongria), per tal de veure els seus pares. Pel camí va deturar-se a Lucerna i tingué la sort de realitzar l'ascensió al cim del Títil sense que s'efectués cap accident desagradable. Quan tornà a Cambridge va entrar en el "Trinity College" i va estudiar Matemàtiques amb Routh. Encara que les conferències de Routh li agradaven extraordinàriament, Pupin havia anat a Cambridge per a estudiar Física, i en la seva interessant autobiografia, que sota el títol "D'imigrant a inventor" fou publicada l'any 1923, diu que creia que el professor J. J. Thomson era massa jove per a poder-li ensenyar gran cosa, i tampoc no li inspirava confiança Lord Rayleigh a causa del títol que aquest ostentava. Més tard, no obstant, va sentir una grandíssima admiració per ells.

L'Emissora d'Addis Abeba

Es la més moderna d'Àfrica. Fou construïda per una empresa italiana. Als començaments de la guerra els abissinis varen apoderar-se'n

La instal·lació és tan perfecta que fa possible la comunicació telefònica directa entre Addis Abeba i Europa.

A la foto: El Secretari del ministre d'Assers Estrangers parlant amb el delegat etiòpic a Ginebra.

25 anys de ràdio a la marina mercant alemanya

Fa només vint-i-cinc anys que la comunicació sense fils estava encara en estat embrionari, i en la qual ningú no tenia confiança. Fou primerament una empresa anglesa la que va posar la T. S. F. al servei de la navegació. L'emissora, encara que nacionalitzada americana, no per això va oblidar els seus autors, els quals (actualment ingloses) que viuen als Estats Units de Nord-Amèrica. Va fundar la Casa de Sèrbia a Nova York i va protegir molts serbis pobres. Va subencionar la Creu Roja Sèrbia, i la seva gran fortuna (realitzada amb els seus invents) minvava sensiblement a causa dels seus actes magnífics de desprendiment envers els necessitats.

A la Universitat de Columbia era molt estimat dels estudiants. Va pertànyer al Comitè Executiu del Consell d'Investigació Nacional i fou soci de nombrosos socis científics, així com doctor honorari de la Universitat John Hopkins.

En la marina mercant alemanya, la comunicació sense fils estava encara en estat embrionari, i en la qual ningú no tenia confiança. Fou primerament una empresa anglesa la que va posar la T. S. F. al servei de la navegació. L'emissora, encara que nacionalitzada americana, no per això va oblidar els seus autors, els quals (actualment ingloses) que viuen als Estats Units de Nord-Amèrica. Va fundar la Casa de Sèrbia a Nova York i va protegir molts serbis pobres. Va subencionar la Creu Roja Sèrbia, i la seva gran fortuna (realitzada amb els seus invents) minvava sensiblement a causa dels seus actes magnífics de desprendiment envers els necessitats.

Ràdio Barcelona E. A. J. - 1

Les grans emissions de la primera emissora de Catalunya

ENTRE ALTRES IMPORTANTS ACTUACIONS A CARREC DE RENOMENATS CONJUNTS MUSICALS O D'ARTISTES DE FAMA, DESTAQUEM PER A LA SETMANA ENTRANT LES SEGUENTS IMPORTANTS EMISSIONS:

- AVUI, DIUMENGE, 8/3/36. — A les 10'30 hores. — Secció Infantil. Sessió al Cinema Actualitat, amb assistència de nous i nenes subscriptors de Ràdio Barcelona, alguns dels quals actuaran davant del micròfon, recitant poesies i treballs en prosa, cantant, tocant instruments, etc. Interessant programa de pel·lícules.
- A les 10'30 hores. — Transmissió dels discursos que es preununciaran al miting de salutació als amnistiat a la Plaça de Braus Monumental.
- A les 13'40 hores. — El conte "El Maleguila", del popular escriptor Vicenç Díez de Tejada.
- A les 18'45 hores. — Emissió a càrrec de la soprano Carme Gombau.
- A les 19'15 hores. — Orquestra de Ràdio Barcelona. Programa de sarsueles.
- A les 20'00 hores. — Transmissió des del Hollywood Bar Dancing. Ballables per l'Orquestra Demon's Jazz.
- A les 22'00 hores. — "La Mitja Hora de l'Estudiant".
- A les 23'00 hores. — "Reportatge pintoresc", per Ferran Baranqó Solís.
- DIJOURS, 9/3/36. — A les 19'15 hores. — "Conversa de català amb el Miliu", per professor Artur Balot.
- A les 21'05 hores. — "Setmana Còmica". Revista festiva en vers, escrita i redactada pel popular autor i actor Joaquim Montgró.
- A les 22'00 hores. — Recital de violoncel per Aurèlia Santeristófol de Soler i Pla. Pianista: Rosaura Coma.
- A les 22'30 hores. — Orquestra de Ràdio Barcelona. Programa Falls.
- DIMARTS, 10/3/36. — A les 18'00 hores. — Recital de violoncel per Ferran Pérez Prior. Pianista: Rosaura Coma.
- A les 19'15 hores. — "Viatges, excursions i esbrinaments imaginaris", conversa per Adrià Gual.
- A les 21'05 hores. — "Amenitats artístiques", presentades per "Perfumeria Perera", amb la col·laboració de valuosos elements.
- A les 22'00 hores. — Cicle de recitals de piano dedicat als compositors catalans. Pianista, Rosaura Coma. Sessió número 11. Obres del mestre Jaume Pahissa.
- A les 22'30 hores. — Orquestra de Ràdio Barcelona. Programa Mozart.
- A les 23'30 hores. — Transmissió des del Gran Price. Reportatge del Campionat de Catch As Catch Can.
- DIJOURS, 11/3/36. — A les 12'30 hores. — "La dona i la llar". Editorial. Crònica de modes. Mirador. Consultori.
- A les 21'05 hores. — "Els llibres de la setmana", per Melchor Font.
- A les 22'00 hores. — Radioteatre d'E. A. J. - 1. La comèdia en tres actes, original de Manuel Góngora, que porta per títol: "La raça del alenell". Direcció: César Angel Monedero.
- DIJOURS, 12/3/36. — A les 18'00 hores. — Transmissió des de la Sala Mozart. Emissió gastronòmica a càrrec de l'Associació d'Hotelers de Catalunya (AHCRI), amb la col·laboració de Ràdio Barcelona. Radiació de dues receptes per a la confecció de dos succulents plats.
- A les 20'30 hores. — "Cançons catalanes". Divulgació de cançons populars catalanes.
- A les 21'15 hores. — Opera. Selecció de l'òpera "La Sonàmbula", de Bellini.
- A les 22'30 hores. — Transmissió des del Gran Price. Reportatge del Campionat de Catch As Catch Can.
- DIVENDRES, 13/3/36. — A les 18'30 hores. — Emissió femenina a càrrec del Lyceum Club de Barcelona. Editorial. Activitats femenines. Noticiari.
- A les 18'00 hores. — Música de Cambra. Rosaura Coma, pianista; Juli Jarque, violí; Ferran Pérez Prior, violoncel.
- A les 21'20 hores. — Romanes de sarsuela per la triple Margarida Frats.
- A les 22'20 hores. — Transmissió des de la Granja Royal. Concert pel Sextet Toldrà.
- DISSABTE, 14/3/36. — A les 18'30 hores. — Transmissió des del Gran Price. Reportatge del Campionat de Catch As Catch Can.
- A les 21'15 hores. — "Concert Ràdio per a Tothom", a càrrec de l'Agrupació Tàrraga.
- A les 22'20 hores. — Recital de piano per Carme Aznar.
- A les 23'30 hores. — "Confidència", per Josep Carner.
- A les 23'00 hores. — Orquestra de Ràdio Barcelona. Música regional.
- ESCOLTEU CADA DIA, a les 14'30 hores: "EL FET DEL DIA", per JOAN ALAVEDRA.

«Acció Educativa» per ràdio

CONFERENCIA DEL SENYOR JOSEP COLL I MAS

La conferència d'Acció Educativa corresponent a aquesta setmana anà a càrrec del senyor Coll i Mas, president de la Federació de Mestres Nacionals de Catalunya i director general d'Ensenyament Primari. Parlà sobre el tema "El problema escolar de Barcelona".

El conferenciant es dolgué del gran nombre d'infants mancats d'escola a Barcelona i palesà la necessitat que aquest problema sigui resolt.

Volgué que tothom — digué — es fes càrrec de l'estat d'espirit, de la posició que per conseqüència natural de la seva vida hauran d'adoptar aquests milers d'infants quan arribin a la major edat, quan s'adonin que llur desgràcia, que el baix paper que per força hauran de representar dintre la col·lectivitat obreix, no a la manca de condicions físiques ni intel·lectuals, sinó a la carença de la preparació per a la vida que solament pot donar l'escola, aquella escola que ells no freqüentaren perquè Barcelona, la ciutat de les formoses avingudes, de bells museus i grans palaus, d'immensos parcs i jardins, aquella ciutat que ves a fer l'Exposició que enlluernà el món, no va tenir mitjans per a fer les escoles que necessitava.

No és lògic; no és humà ni econòmic que en moments com els que vivim, davant l'enorme complexitat de la vida moderna, milers i milers de joves puguin arribar a l'edat d'anar a treballar sense tenir ni tan sols l'elemental preparació de l'escola.

El problema de la manca d'escola ha d'ésser, doncs, anterior a totes les construccions sumptuàries. Mentre hi hagi un infant sense escola, cal posar altres projectes que no tenen l'abast del que ens preocupa.

LA CONFERENCIA DEL DIMARTS VINENT

El dimarts vinent, dia 11, a un quart de nou del vespre, el doctor Jeroni Moragas donarà una conferència per Ràdio Barcelona sobre el tema "Un consultiu mèdic-pedagògic".

Consultori

INGRESSOS DE LA RADIODIFUSIÓ A FRANÇA

La declaració del senyor Mandel, ministre de Correus, Telègrafs i Telèfons, que els ingressos per a les contribucions sobre aparells de ràdio durant l'any 1935 han excedit a tots els càlculs fets i que el total ha aconseguit la xifra de 120 milions de francs, és una prova segura que la radiodifusió francesa segueix endavant. Hom diu que es projecta la construcció d'un nou "edifici de radiodifusió" a París que ha d'estar acabat per a l'Exposició Universal del 1937. Per dels ingressos esmentats, o sigui deu milions de francs, han estat assignats per a aquest fi.

UN RECEPTOR DE RADIO REIAL

Un nou receptor de ràdio, que una fàbrica sueca acaba de posar al mercat, ha causat molta sensació pel fet que el mateix rei de Sèrbia ha pres part en la seva construcció. El rei Gustau, conegut arreu del món com un dels més destacats jugadors de tennis, s'ha demostrat també com un entusiasta de la ràdio, ensems que expert tècnic.

Pertany al grup de radiotècnics que estan descontentos de les escales d'ones dels receptors i que considera insuficients les solucions trobades actualment a aquest problema. El rei, que posseeix una col·lecció de receptors de diferents marques, té idees molt personals respecte al problema de les escales; per tant es posà en contacte amb una fàbrica de receptors d'Estocolm, la qual va construir un receptor d'acord amb els seus plans. Ultra altres perfeccionaments tècnics, el nou receptor està proveït d'una escala especial, feta segons les indicacions del rei. Consisteix en un mapa d'Europa, de material transparent, i conté les principals emissores europees. Una petita llum va d'una estació a l'altra, i para a la que hom vol escoltar. Aquesta original escala ha resultat tan decorativa a la vegada que pràctica que la casa constructora va demanar autorització al rei per a usar-la en uns aparats.

BOXA PER TELEVISIO

El... ara, l'agafes pel ganyoc i tot seguit li col·loques un directe a l'estomac!

EMISSIONS RADIO BARCELONA

Avui, diumenge, a dos quarts d'onze del matí: RETRANSMISSIO DELS DISCURSOS QUE ES PRONUNCIARAN AL MITING DE SALUTACIO ALS AMNISTIATS A LA PLAÇA DE BRAUS MONUMENTAL

FITXES-FITXERS AGUSTI BO

CORTS CATALANES. 596. TEL. 10266. BARCELONA

ALGUNS CONSELLS IMPORTANTS PER A ORIENTAR ELS NO INICIATS AMB ONA EXTRACURTA

- Primer.—No desmoralitzeu el vostre receptor si la recepció us resulta pobre avui; penseu que a l'endemà segurament serà excel·lent.
- Segon.—No intenteu sintonitzar, durant el dia, estacions llunyanes de més de 33 metres de llargària d'ona.
- Tercer.—No intenteu sintonitzar, després de la posta de sol, estacions llunyanes de menys de 25 metres de llargària d'ona.
- Quart.—No esperou captar estacions a totes les parts del dial. Les estacions d'ona curta estan molt distanciades en el condensador, a excepció de certs sectors calibrats en metres on es capten molt juntes.
- Cinquè.—No cerqueu per al dial, amb rapidesa. Sintonitzeu lentament, sense menysprear cap senyal dèbil; es pot convertir en una potent estació.
- Sisè.—Assegureu-vos que l'estació que cerqueu està en funcionament aquell dia i a aquella hora. Tingueu present que les millors hores per a escoltar amb ona curta són aquelles que s'escaiguen ésser de les sis de la tarda a les onze de la nit, n la localitat on està instal·lada l'estació emissora en funcionament.

Del servei de Ràdio per a tothom de Ràdio Barcelona

Les converses del "Miliu" de Ràdio Barcelona

Amb l'opuscle desè, darrerament sortit, aquesta popular publicació de "Llenguatge de català", del professor Artur Balot es troba ja a les acaballes, car aquest opuscle és l'antepenúltim de l'última sèrie d'aquesta obra tan interessant de divulgació del nostre idioma. En aquest opuscle es continua encara l'estudi del complicat tema dels prònomis relatius, tema que és explicat pel professor Balot amb la seva senzilla característica, la qual cosa fa que arribi a ésser comprès àdhuc pels profans en matèries gramaticals. Per això nosaltres no dubtem, una vegada més, a recomanar la lectura d'aquests amens opuscles a tots aquells qui sentin la necessitat de parlar i d'escriure correctament la nostra llengua.

REPARACIONS DE TOTA MENA D'APARELLS DE RADIO

LABORATORI RADITECNIC DE RADIO BARCELONA

RAPIDESA, ECONOMIA I GARANTIA TECNICA

Ràdio per a tothom

OASP, 12, botiga - Telèfon 18800

Dr. CASASA

BLONORRAGIA AGUDA I CRONICA, QUARIMENT TOTAL — SIFILIS, PELL, LLAQUES DE LES OAMES Tallers, 29, antresol - D'11 a 1 i de 5 a 8 - PREUS ECONOMICS

DEBILITAT NERVIOSA VIES URINARIES

Prou de sentir influència d'aquestes malalties, gràcies al meravellós descobriment dels

Medicaments del Dr. SOIVRE

Vies urinàries. Blenorragia (purgas, secretes manifestacions: uretritis, proctitis, orquitis, cistitis, gonorrea, etc., de l'hòmi, i vulvitis, vaginitis, metritis, uretritis, cistitis, aporitis, fluxus, etc., de la dona, per xeta del doctor Solvre. Els malalts es guarixen per ells sols, sense injeccions, ni rentats, ni aplicacions de sondes i bugies, etc., tan perillós sempre i que es guarixen aviat amb les Píndoles depuratives del Dr. Solvre, que són necessàries la presència del metge, i ningú no s'assabenta de la vostra malaltia. Venda: 600 pessetes caps.

Impureses de la sang

Sifilis (varicela), acromes, herpes, etc., rees varicoses (plagues de les cames), erupcions escorificades, eritemes, acné, urticària, etc., malalties que tenen per causa humors, viciats o infeccions de la sang, per cròniques i rebels que siguin, la medicació ideal i perfecta, perquè actuen regenerant la sang, la renoven, augmenten totes les energies de l'organisme i fomenten la salut, resolt en poc temps totes les dolències, plagues, gran fúndula, supuració de les mucoses, caiguda del cabell, inflamacions en general, etc., quedant la pell neta i regenerada, el cabell brillant i espès, i no deixa en l'organisme cap vici del passat. Venda: 600 pessetes fioles.

Debitat nerviosa

Impotència (manca de vigor sexual), poliquèstia nocturna, supererectio (pèrduda de la erecció), pèrduda de memòria, mal de cap, vertigenes, debilitat muscular, fatiga corporal, tremolors, palpitations, trastorns nerviosos de la dona i totes les manifestacions de la Neurostènia o esgotament nerviós, per cròniques i rebels que siguin, es guarixen aviat i radicalment amb els Píndoles depuratives del Dr. Solvre. Més que un medicament són un aliment essencial del cervell, medulla i tot el sistema nerviós, indicats especialment als esgotats de la joventut per tota mena d'excessos (vells sense anys) per a recobrar íntegrament totes les funcions i conservar fins a l'extrema vellesa, sense violències l'organisme, el vigor sexual propi de l'edat. Venda: 600 pessetes fioles.

VENDA A LES PRINCIPALS FARMACIES D'ESPANYA, PORTUGAL I AMERICA

AVIS. — Tots els pacients de les vies urinàries o debilitat nerviosa, adreçant-se i tramitant 600 pessetes en segells per al franquigi, a l'Oficina Laboratori Solvère, carrer del Tur, 36, telèfon 18800, talers de Barcelona, espanyols o forers, descomptant el tractament i guariment d'aquestes malalties.

